Súd:	Okresný súd Galanta
Spisová značka:	30Csp/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2317200702
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Foltánová
ECLI:	ECLI:SK:OSGA:2020:2317200702.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Foltánovou v spore žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, IČO: 31 749 542, zastúpený: AENEA Legal s.r.o., so sídlom Jozefská 3, Bratislava, proti žalovaným: 1. R. J., Q.. XX.X.XXXX, W. Q. T. Č.. XXX 2. L. J., Q.. X.X.XXXX, W. Q. T. Č.. XXX, zastúpený: Advokátka kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, Kuzmányho 29, Košice, o zaplatenie 4.431,34 eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní v I. a II. rade sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť 4 431,34 EUR so zmluvným úrokom vo výške 140,73 EUR, zmluvným úrokom vo výške 4,4 % ročne od 17.12.2015 z istiny vo výške 4 431,34 EUR do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 29,93 EUR, s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 17.12.2015 z istiny vo výške 4 431,34 EUR do zaplatenia, nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 227,18 EUR a zmluvou pokutou vo výške 457,21 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou na tunajší súd 19. januára 2017 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviaže žalovaných spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť 4 431,34,-Eur, spolu so zmluvným úrokom vo výške 140,73,-Eur, zmluvným úrokom vo výške 4,4 % ročne od 17. decembra 2015 zo sumy 4 4312,34,-Eur do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 29,93,-Eur, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 17. decembra 2015 zo sumy 4 431,34,-Eur do zaplatenia, nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 227,18,-Eur, zmluvnou pokutou vo výške 457,21,-Eur a uplatnil si náhradu trov konania a právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
2. Žalobu žalobcu skutkovo vymedzil tak, že žalobca je štátny úverový fond, ktorý nevykonáva svoju činnosť nezávisle a samostatne v miere typickej pre subjekty vykonávajúce štandardné obchodné a podnikateľské činnosti. So žalovaným žalobca uzavrel Zmluvu o poskytnutí podpory č. XXX/XX/XXXX / ďalej len úverovú zmluvu /, na základe ktorej žalovaným poskytol úver vo výške 11 617,87,-Eur pri základnej úrokovej sadzbe 4,4 % p. a. s lehotou splatnosti 20 rokov. Žalovaní si neplnili svoje povinnosti v zmysle uzavretej zmluvy, z ktorého dôvodu žalobca zaslal žalovaným Výzvu na úhradu 3. júna 2015, v ktorej vyzval žalovaných k úhrade dlhu omeškaných splátok v sume 163,28,-Eur, ktorú neuhradili. Žalobca odstúpil od úverovej zmluvy 9. novembra 2015, čím sa stal celý dlh splatným. Napriek doručenému odstúpeniu od zmluvy nedošlo k zaplateniu k úhrade sumy 5 059,21,-Eur. Na základe týchto skutkových tvrdení žalobca si uplatnil svoj nárok vyplývajúci z úverovej zmluvy, pričom dal súdu do pozornosti, že uzavretím úverovej zmluvy bol založený medzi stranami obchodnoprávny vzťah.
3. Žalobca pri podaní žaloby súdu doručil úverovú zmluvu, históriu pohybov na účte, výzvou k úhrade dlhu s doručenkami, odstúpením od zmluvy s doručenkami.

4. Súd uznesením z 11. apríla 2017 č. k. 30Csp/17/2017-64 konanie zastavil a žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Uznesením z 29. novembra 2017 č. k. 30Csp/17/2017-165 Krajský súd v Trnave v rámci odvolacieho konania uznesenie súdu prvého stupňa z 11. apríla 2017 č. k. 30Csp/17/2017-64 zrušil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21. mája 2018.
5. Žalovaní vo svojom vyjadrení zo 4. augusta 2018 žiadali žalobu zamietnuť z dôvodu, že úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a žiadali zmluvu podrobiť prieskumu, či neobsahuje neprijateľné podmienky. Žalovaní nespochybnili aplikáciu Obchodného zákonníka na vznik uzavretej zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu je potrebné použiť aj ustanovenia spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka / ďalej len OZ /. Žalovaní neuznali nárok žalobcu čo do výšky a základu a uviedli, že z titulu úverovej zmluvy zaplatili splátky vo výške 12 537,08,- Eur, teda uhradili viac, ako im bol poskytnutý úver, pričom svoje tvrdenie o zaplatení výšky úveru súdu nepredložili žiadnym listinným dôkazom.
6. Žalobca v rámci dupliky z 10. júla 2018 uviedol, že v danom prípade vzhľadom na štatút žalobcu sa nejedná o spotrebiteľský úver. Úverová zmluva podlieha režimu obchodného zákonníka a jedná sa o absolútny obchod. Úverová zmluva je úverovou zmluvou uzavretou podľa § 497 Obchodného zákonníka / ďalej len Obch. Z. /, to znamená, že na úverovú zmluvu sa vzťahujú právne normy Obch. Z. Uzavretá úverová zmluva nie je typovou formulárovou zmluvou z dôvodu, že jej náležitosti vymedzuje zákon. Odstúpením od zmluvy nezaniká nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a v žiadnom prípade nedošlo zo strany žalobcu k bezdôvodnému obohateniu.
7. Súd vo veci vypočul právnych zástupcov strán, žalovanú v 2. rade, oboznámil sa s podstatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav vo veci.
8. Právny zástupca žalobcu žiadal žalobe vyhovieť, pričom poukázal na uzavretú úverovú zmluvu, odstúpenie od zmluvy. Podľa jeho názoru úverová zmluva sa má riadiť príslušnými ustanoveniami Obch. Z. Žalobca v tomto konaní nevystupuje ako dodávateľ a žalovaní nevystupujú ako spotrebitelia a úverová zmluva nespadá pod ustanovenia § 52 OZ. Úverová zmluva nie je formulárovou zmluvou. Zmluva stanovuje aplikáciu OZ len v inštitútoch, ktoré nie sú priamo upravené v Obch. Z., ako napr. čl. 7, týkajúceho sa záručných podmienok alebo čl. 11, ktorý namietali žalovaní. Tento čl. zmluvy stanovuje Salvatorskú klauzulu len v prípade opomenutia a omylu v rámci zmluvy. Pri uzavretí zmluvy žalobca sa nemôže oddialiť od zmluvy, ale žalovaní majú možnosť si uplatniť svoje pripomienky. Na námietku premlčania uplatnenú žalovanými uviedol, že v danom prípade sa jedná o 4-ročnú premlčaciu dobu a nárok žalobcu nie je v žiadnom prípade premlčaný.
9. Právny zástupca žalovaných, resp. zástupkyňa žalovaných uplatnila námietku premlčania z dôvodu neplatnosti zmluvy. Na pojednávaní konanom 31. januára 2019 tvrdila, že žalovaní z úverovej zmluvy zaplatili 14 035,25,-Eur. Na pojednávaní konanom 15. júla 2019 zástupkyňa žalovaných uviedla, že žalovaní v rámci mimosúdneho konania so žalobcom boli ochotní žalobcovi zaplatiť uplatnený nárok okrem nákladov vzniknutých pred podaním žaloby a trov konania, pričom žalovaní žiadali , aby súd im povolil nárok žalobcu splácať v 150,-Eurových splátkach, pretože žalovaný v 1. rade poberá výsluhový dôchodok. Uznala, že v danom prípade nebola uzavretá spotrebiteľská úverová zmluva, ktorá nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy. Poukázala na čl. 11 zmluvy, ktorý obsahuje Salvatorskú klauzulu, ktorá sa riadi OZ a aj odstúpenie od zmluvy je potrebné posudzovať podľa OZ.
10. Právny zástupca žalovaných opätovne vo svojom vyjadrení 18. októbra 2019 sa zaoberal otázkou spotrebiteľského charakteru úverovej zmluvy s tým, že žalovaní úver predplatili, pretože splátkami zaplatili 12 537,09,-Eur, teda o 919,22,-Eur viac ako bolo dohodnuté v úverovej zmluve. Odstúpením od zmluvy sa zrušil aj čl. VIII bodu 8.5 zmluvy a žalovaní nie sú povinní zmluvnú pokutu zaplatiť.
11. Žalovaná v 2. rade sa pridržiavala vyjadrení svojej zástupkyne a žiadala v prípade zaviazania na zaplatenie nároku žalobcu tento splácať v 150,-EUR-vých splátkach vzhľadom na jej pomery.
12. Strany uzavreli úverovú zmluvu č. XXX/XX/XXXX bez uvedenia dátumu podpisu s tým, že žalovaný v 1. rade si overil podpis 23. augusta 2000 a žalovaná v 2. rade 25. augusta 2000 u notárky H.. G. X.Á. so sídlom v Š.. Súd po nahliadnutí do originálu zmluvy na pojednávaní konanom 15. júla 2019 zistil, že zmluva je opatrená aj podpisom zástupcu žalobcu a dátumom uzavretia zmluvy. V zmysle úverovej zmluvy žalobca žalovaným poskytol úver vo výške 11 617,87,-Eur pri základnej úrokovej sadzbe 4,4 % a doby splatnosti 20 rokov. Žalovaní sa zaviazali úver žalobcovi splatiť so základnou úrokovou sadzbou 4,4 % odo dňa uzavretia zmluvy v pravidelných mesačných splátkach tak, že platba bude vykonaná vždy do 15. kalendárneho dňa nasledujúceho mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru. Prvá až 239 splátka je vo výške 72,89,-Eur a posledná splátka je zostatok dlhu. V č. VIII. bod. 8.4 strany si vymienili odstúpenie od zmluvy v prípade ak dlžník je v omeškaní s úhradou ktorejkoľvek splátky dlhšie ako 6 mesiacov, kedy je žalobca oprávnený po zaslaní výzvy k vyrovnaniu splátok od zmluvy odstúpiť jednostranne, ak nebudú splnené podmienky uvedené vo výzve. V bode 8.5 zmluvy strany sa dohodli, že v prípade naplnenia

bodu 8.4 dlžník je povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % dlžnej sumy v termíne 30 dní od doručenia výzvy dlžníkovi. V článku IX. sa zmluvné strany dohodli pre prípad opomenutia alebo omylu na Salvatorskej klauzule.
13. Žalobca žalovaným zaslal 3. júna 2015 Výzvu k úhrade dlhu - upomienku č. 2, ktorú žalovaní prevzali 23. júna 2015. Žalobca vyzval žalovaných na úhradu 163,28,-Eur, ktorú sumu dlhovali žalobcovi k 2. júnu 2015 a boli upozornení žalobcom, že týmto konaním porušili podmienky zmluvy a vyzval ich na úhradu dlhu do 7 dní, v opačnom prípade žalobca odstúpi od zmluvy.
14. Žalobca odstúpil od zmluvy, pričom žalovaní sa dostali do omeškania s 8 splátkami vo výške 583,12,- Eur s tým, že celý dlh sa stal splatným. Žalovaní odstúpenie od zmluvy prevzali osobne 16. októbra 2015.
15. Žalovaná v 2. rade preukazovala svoje majetkové, zdravotné, sociálne pomery za účelom splácania nároku žalobcu v splátkach tak, že súdu predložila čestné prehlásenie žalovaného v 1. rade, že so žalovanou v 2. rade nežijú v spoločnej domácnosti. Spoločnosť G. R., Y..N..K.. Y. Y. D. XXX, XXX XX W. Q. T. 11. novembra 2019 potvrdil príjem žalovaného za obdobie od mája 2019 do októbra 2019 vo výške priemerne 516,03,-Eur. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Q. M. potvrdil, že žalovaná v 2. rade je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od. 6. októbra 2017 a evidencia trvá a nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi. Dcéra žalovaných Z.. Y. J. vydala čestné prehlásenie, ktorým prehlásila, že žalovanej v 2. rade prispieva 150,-Eur na živobytie. Žalovaná v 2. rade je dočasne práceneschopná od 9. novembra 2018 k 1. máju 2019 podľa priloženého potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti.
16. Súd vzhľadom na zistený skutkový stav vo veci aplikoval tento právny stav:
17. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
18. Podľa § 497 Obch. Z. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
19. Podľa § 344 Obch. Z. od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.
20. Podľa § 351 ods. 1 Obch. Z. odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.
21. Pri prejednaní danej veci súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či úverová zmluva uzavretá stranami je alebo nie je spotrebiteľskou zmluvou. Základným znakom spotrebiteľskej zmluvy je, že ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom základná definícia subjektu dodávateľa je uvedená v ustanovení § 52 os. 3 OZ, podľa ktorého dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo svojom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Podnikaním podľa Obch. Z. je len taká činnosť, ktorú vykonáva podnikateľ a zároveň kumulatívne spĺňa všetky zákonom požadované znaky, taxatívne vymenované v odseku 1: samostatnosť, sústavnosť, uskutočnenie vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku. Samostatnosť je potrebné vykladať tak, že podnikateľ sám rozhoduje o spôsobe a formách svojej podnikateľskej činnosti a nie je podriadený inému subjektu. Pojem obchodná činnosť nie je definovaná v žiadnom právnom predpise, a preto sa pod ňu subsumuje činnosť predstavujúca výkon povolania, profesie alebo iný charakter obchodnej činnosti majúci základ v osobitnom právnom režime, pričom sa kladie dôraz na kvalifikovanosť danej činnosti a profesionalitu jej výkonu.
22. V § 2 ods. 1 zákona o Štátnom fonde rozvoja bývania / ďalej len ŠFRB / je ustanovené, že správcom žalobcu je Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky / ďalej len MDVRR SR /, to znamená, že žalobca nekoná samostatne aj s poukazom na § 20 ods. 1 zákona o ŠFRB, podľa ktorého podrobnosti o organizácii a činnosti fondu upravuje štatút fondu, ktorý schvaľuje minister.

Je pravdou, že žalobca je právnickou osobou s právnou subjektivitou, t. j. s oprávnením vo vlastnom mene konať. Žalobca je účelovým fondom zriadeným na plnenie úloh štátu. Podľa § 4 ods. 1 zákona o ŠFRB prostriedky fondu je možné použiť len na štátnu podporu poskytovania na účel uskutočňovania pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu a výdavky súvisiace s činnosťou fondu. To znamená, že nedochádza k rozdeleniu zisku, ako je to v prípade obchodných spoločností. Žalobca je viazaný zákonom a jeho prostriedky sa môžu použiť len na tieto účely. Súd na základe týchto skutočností dospel k záveru, že žalobca je účelovým fondom, ktorý v zmysle § 52 ods. 1 OZ nespĺňa pojmové znaky dodávateľa a úverová zmluva nie je spotrebiteľskou zmluvou. Tento právny záver je aj v súlade s rozhodovacou praxou, napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/249/2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/122/2017.
23. Vzhľadom na hore uvedené súd považoval úverovú zmluvu za úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obch. Z., na ktorú súd aplikoval Obch. Z. Súd poukazuje na § 261 ods. 3 Obch. Z., v zmysle ktorého touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov okrem iných i záväzkové vzťahy o úvere. Podľa ods. 4 touto časťou sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov záväzkových vzťahov, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov. Zmluva o úvere je upravená výlučne v Obch. Z. a podľa § 261 Obch. Z. si účastníci zmluvy nemôžu dojednať, že sa budú spravovať iným zákonom, a teda ani OZ.
24. Súd mal za preukázané, že žalobca v zmysle úverovej zmluvy v článku VIII. bode 8.4 v prípade, ak je dlžník v omeškaní s úhradou ktorejkoľvek splátky dlhšie ako 6 mesiacov je fond oprávnený po doručení výzvy k vyrovnaniu splátok od zmluvy odstúpiť jednostranne, ak nebudú splnené podmienky uvedené vo výzve. Medzi stranami nebolo sporné odstúpenie od zmluvy a nebola namietaná zo strany žalovaných ani platnosť odstúpenia od zmluvy. Žalobca odstúpil od zmluvy podaním z 9. novembra 2015, čím sa celý dlh stal splatným. Odstúpením od zmluvy zanikli všetky práva a povinnosti strán zmluvy. Avšak odstúpenie od zmluvy sa nedotýka tých ustanovení zmluvy, ktoré majú trvať aj po skončení zmluvy. Žalovaní majú povinnosť vrátiť poskytnuté finančné prostriedky, a to dlžnú sumu aj s príslušenstvom, pretože odstúpením od zmluvy, nič vo veci nemení, že žalobca žalovaným poskytol finančné prostriedky a žalovaným voči žalobcovi vznikol dlh.
25. Druhou otázkou, ktorou sa súd zaoberal bola otázka premlčania vzhľadom na námietku vznesenú zo strany žalovaných. Pokiaľ by súd dospel k záveru, že uplatnená pohľadávka je premlčaná, súd by žalobu zamietol bez meritórneho prejednania veci. Žalobca odstúpil od zmluvy, ktoré oznámenie si žalovaní prevzali 16. októbra 2015 a súčasne boli žalovaní vyzvaní na zaplatenie dlhu vo výške 5 059,21,-Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 454,36,-Eur do 30 dní odo dňa doručenie výzvy. To znamená, že žalovaní svoj dlh mali zaplatiť do 15. novembra 2015 a nasledujúcim dňom sa žalovaní dostali do omeškania so zaplatením dlhu. Žaloba bola podaná na súd 19. januára 2017, teda v 4-ročnej premlčacej doby.
26. Z predloženej histórie platieb vyplýva, že zostatok nesplatenej istiny úveru je vo výške 4 431,34,-Eur. Žalovaní namietali, že zaplatili viac ako im žalobca poskytol v zmysle úverovej zmluvy. Súd už vyššie uviedol z akého dôvodu úverovú zmluvu nepovažuje za spotrebiteľskú a súd nepovažoval za potrebné zmluvu podrobiť prieskumu tak, ako je to v prípade spotrebiteľských úverov. Len pri tomto type úverov pokiaľ súd má za preukázanú neplatnosť zmluvy, napr. pre nedostatok predpísanej formy alebo pokiaľ dospeje k záveru, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, tak je spotrebiteľ povinný zaplatiť dodávateľovi len poskytnutú finančnú čiastku v zmysle spotrebiteľskej zmluvy. V opačnom prípade by došlo na strane dodávateľa k bezdôvodnému obohateniu. V danom prípade súd považoval úverovú zmluvu za platne uzavretú v zmysle Obch. Z. Súd zaviazal žalovaných na zaplatenie istiny, pričom žalovaní nepoukazovali na nesprávnosť výpočtu istiny v zmysle predloženej histórie platieb, len uvádzali, že zaplatili vyššiu sumu, akú si požičali. Súd okrem istiny žalovaných zaviazal aj na zaplatenie zmluvného úroku k dátumu odstúpenia od zmluvy / 9. novembra 2015 / v zmysle čl. IV. zmluvy vo výške 140,73,-Eur v zmysle histórie platieb, zmluvného úroku vo výške 4,4 % ročne od 17. decembra 2015 z istiny vo výške 4 431,34,-Eur do zaplatenia podľa článku II. úverovej zmluvným úrokom z omeškania vo výške 29,93,-Eur v zmysle histórie platieb a úrokom z omeškania vo výške 8,05 % od 17. decembra 2015 z istiny vo výške 4 431,34,-Eur do zaplatenie podľa § 369 ods. 1, 2 Obch. Z. a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z. Súd žalobcovi priznal zmluvnú pokutu v zmysle čl. VIII. bodu 8.5 zmluvy vo výške 457,21,-Eur, ktoré ustanovenie nezaniklo uplatnením čl. VIII. bodu 8.4. Súd žalobcovi priznal aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 227,18,-Eur podľa § 121 ods. 3 OZ s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn 3M Cdo/17/2010, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol: „Na účely určenia výšky odmeny advokáta za ním poskytnutú právnu službu je rozhodujúci moment vykonania každého jednotlivého úkonu právnej služby, teda nie moment. keď advokát začal poskytovať právne služby.“ Náklady spojené s uplatnením pohľadávky spočívajú v

nákladoch za odstúpenie od zmluvy o úvere 2015 - úkon vo výške 180,93,-Eur + režijný paušál vo výške 8,93,-Eur + 20 % DPH vo výške 37,86,-Eur v zmysle Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov s poukazom na tarifnú hodnotu veci. Súd nepovolil žalovaným nárok žalobcu splácať v pravidelných mesačných splátkach pod stratou výhody splátok, pretože žalovaný v 1. rade okrem zárobku za pár mesiacov nepreukázal svoje zárobkové, sociálne a iné dôvody na priznanie dlh splácať v mesačných splátkach. Na pojednávaní uvádzal, že je poberá výsluhový dôchodok, pričom nepredložil potvrdenie o výške poberania výsluhového dôchodku. Okrem toho napriek tomu, že žalovaní nežijú v spoločnej domácnosti sú zaviazaní žalobcovi nárok zaplatiť spoločne a nerozdielne.
27. Ďalšie argumenty strán súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadavať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán / porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod. /. Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.
28. Z hore uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciáte rozsudku.
29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis.
V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.